

Ikke helt sig selv denne aften

TEATER: Der er temmelig langt mellem teaterfarcerne, men nu gør Folketeatret forsøget med turneen »Komedien, hvor alt går galt«.

Anmeldelse

■ Teater

Af Knud Cornelius

Teaterfarcer skal opleves med godt humor. Man skal vide, at det går galt på scenen, at de medvirkende snubler over sig selv eller får noget i hovedet, at replikkerne kommer uventet og forvrøvlet, og at handlingen er mere mystisk, end aktørerne kan finde ud af.

Legesindet skal være i behold. Engelskmændene er mestre i at underholde på

denne måde - bare tænk på John Cleese og hans humor - og tit fortælles der kriminalgæder, også en elsket genre i Agatha Christies hjemland. Man kunne lidt højtideligt sige, at de engelsktalende øboere er gode til at lave grin med sig selv - og så må vi andre vel også kunne more os? Ikon-forestillingen hos os er »Svend, Knud og Valdemar« fra Jytte Abildstrøms tid i Riddersalen.

Det skal gøres så præcist forkert alt sammen for at blive rigtig sjovt. Folketeatret kommer et godt stykke ad vejen med »Komedien, hvor alt går galt«, og forestillingen skal såmænd nok blive endnu sjovere, når de utallige påfund og detaljer sidder pr. refleks. Danske skuespillere er nok til smil og latter, men farce-stilen er ikke nødvendigvis fast og sikkert hos alle.

Tilladt at grine med

Man må tro, ensemblet har haft det sjovt under indstuderingen. Geir Sveaass som instruktør er en munter mand, og Søren Glad har som scenograf fundet

løsninger på de utroligste »uheld« undervejs i forestillingen, som skal opfattes som et amatørteaters forsøg på at løse den sceniske udfordring.

Den detalje er såmænd ligegyldig. Få timer før sin forlovelsesfest dør en af arvingerne til Haversham Gods, og hvordan kan det være gået til? Kriminalinspektøren tilkaldes i flere håndfulde snefog, og snart står de på scenen og forsikrer, at »det er en skrækkelig redelighed, vi er havnet i«. Ingen er helt sig selv, og »vi ved alle, hvad vi har bedrevet«. Det er publikum, der skal hitte ud af sammenhængen.

Den humoristiske kunst beherskes udsøgt af Kristian Holm Joensen som godsets tussegamle hushovmester, og han suppleres herligt af rollelistens to kvinder - Patricia Schumann som den dramatisk næsten-forlovede katebold og Marie Mondrup som den muldfaste og misundelige stuepige, eller hvad hun nu er, for allerede i optakten til forestillingen er hun i gang

Marie Mondrup vikarierer som kaminhylde med lysestager til forbløffelse for Kristian Holm Joensen som hushovmesteren.
Foto: Thomas Petri

som scenetekniker sammen med den kvikke, håndgængne fyr Peter Schlie Hansen med at inddrage publikum i historiens vellykkede forløb. Den rutinerede Gordon Kennedy har også den rette situationsfornemmelse som den udkærnes altmulig-bror og kan med stenansigt misforstå de mest tossede ting.

Troels Malling er kriminalinspektøren, Jesper Riefenstahl og Jakob Højlev Jørgensen brødrene på godset, og nu og da er de også andre personer, f.eks. gartneren med den usynlige, men hørligt pågående hund Winston.

Og alle falder ud og ind ad vinduerne, elevatoren og arbejdsværelset, render ind i døre eller fortvivler over billeder og jagttrofæer, der ramler ned fra væggen. Og det er slet ikke alt! Dialogen kører ofte i ring, endda i firkant, og sætningerne kommer i forkert orden eller oplæst fra rollehæftet med monoton stemme, medens whiskyen, der er gemt i gubussen, forveksles med rensevæske. »Det var lige, hvad jeg havde brug for«, sprutter ofret igen og igen.

Og så er der gået et par timer, og det er tilladt at grine med.

»Komedien, hvor alt går galt« af Henry Lewis, Henry Shields og Jonathan Sayer, oversat af Henrik Løkegaard, iscenesat af Geir Sveaass (Folketeatrets turné - varighed: Ca. 2 timer. Efter premieren i Randers i aften fortsætter turneen til bl.a. Roskilde den 7. oktober, Høje-Taastrup den 15. og Rødovre den 16., Helsingør den 2. november, Ballerup den 3., Albertsund den 5., Hvidovre den 7., Hillerød den 8., Næstved den 9., Slagelse den 10., Hørsholm den 17., Værlose den 19., Herlev den 20. og Greve den 21. nov.).